UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ambrosius Calepi/||nus Bergomates: professor de||uotus ordinis Eremitarum sancti Au/||gustini: Dictionum latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]: earu[n]de[m]q[ue] interpre/||tationu[m] collector ...

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

P Ante T

urn:nbn:de:hbz:466:1-97871

Visual Library

P Ante S T et V

falſi nominis. pſeudoporticus/falſus porticus. Nã in ędificiis partes quę fiũt ad imitationẽ/nec integrũ nec principalẽ/ſed precariũ aut temporariũ vſum ħbent quaſi alienũ opus mentientia hoc nomine inſigniri ſolent: vt pſeudipteros ⁊ pſeudoaule ſimiliaq; his complura in Victruuio.

Pſeudothyrũ/quaſi falſum oſtium. Unde pro poſtico ſumitur. Oroſius. Verũtamẽ ſequẽti anno tanta fames Romę fuit vt medio foro imperator correptus a populo conuiciis ⁊ fragminibus panis turpeſſime infeſtatus ęgre per pſeudothyrũ in palatiũ refugiẽs furorẽ excitatę plebis euaſerit. Cice. in Ver. Ea quẽ admodũ ad iſtũ poſtea pſeudothyrũ reuertanť tabulis vobis ⁊ teſtibus iudices planũ faciã.

Pſilon/latine tenue dicitur.

Pſilotrũ/vnguẽtũ depilatoriũ: de quo fit mentio apud Auicennã ⁊ Galenũ: vbi ſalamandras legimus habere vim pſilotri depilatoriã.

Pſilli/populi libyę prope Garamantas a Pſillo rege dicti: vt inquit Pli. lib. vii. quorũ corpori ingenituz fuit virus exitiale ſerpẽtibus. Scribit Plutar. Catonem iter per deſerta libyes facientẽ ſecũ pſillos duxiſſe q̃ morſib⁹ ſerpentũ mederenť: partim ore trahẽtes venenũ: partim ſerpẽtes cantibus medicãtes.

Pſychomantiũ/locus vaticinii: vbi fiebat maniũ euocatio ψυχη enim aĩa ⁊ μαντεια diuinatio.

Pſimmythiũ/dicitur qđ nos ceruſam nominam⁹: fit ex plumbo.

Pſitta/piſcis genus/quem nos paſſerẽ vocamus. Ariſtoteles: Torpedo oculit ſe ⁊ paſtinaca et aſellus et rana ⁊ pſitta ⁊ ſquatina.

Pſitacus/ papagallus: vulgo diciť auis ex india q̃ vocem humanã ſup̃ omnia reddit ⁊ quidẽ ſermocinãs. Mar. Pſittac⁹ a vobis aliorũ nomina diſco. Hoc didici per me dicere Cęſar aue.

Pſicholutres/dicitur qui frigida aqua corpus lauat: et balneo frigido lętatur ψεχισ frigus λουτρισ balneum ⁊ lauacbrũ. Unde fit pſycholutres qđ ſignificat lauacri frigidi cultor. Sene. li. xii. epłarũ. Ille tãtus pſycholutres q̃ klis ianuariis euripũ ſalutabat.

Pſydracion/genus puſtularũ ſubalbidarũ acutarũq;.

Pſythium/genus paſſi.

Pſyria/inſula iuxta chium.

Pſole/latine p̃putiũ. Auctor in Priap. Pſoleõ ille vocat qđ nos pſoloenta ceraunon.

Pſophis idis. nomẽ ciuitatꝫ a pſophide Ericys ſicani filia. Oui. li. v. me. Uſq; ſub orchomenõ pſophidaq; cyllenenq;. Sunt ⁊ alię pſophides multis locis. Uerum arcadice pſophidis nomen vetus reddunt phegeã a conditore impoſitã phegeo Alphiſibei filio niſi quis a phaginea glande potius exiſtimet.

Pſora/cutis aſp̃itas ⁊ ſquamoſa: ⁊ videť alia a ſcabie cum Pli. lib. ii. dicat. Arida cum reſina impetiginẽ ⁊ ſcabiẽ quã pſorã ⁊ lichenas vocant ſanat. Fit autẽ a ψω ſcalpo. Nã q̃ pſora laborãt vlcera ſiue puſtulas ſupra modũ contingere/palpare ⁊ ſcalpere cupiunt.

P Ante T

Pte ſyllabica adiectio. Quere in dictione met.

Ptera. ſiue vt Victr. appellat pteromata in tẽplis muri duo ſunt ait Stra. li. xvii. ad altitudinẽ eoꝝ vtrinq; ſurgẽtes ita dicti/ꝙ alarũ ſpecie q̃ſi ꝓtegant.

Pterygiũ in oculis vocatur membranula q̃dã neruoſa quę oriens ab angulo vel a nariũ vel temporũ parte ad coronam vſq; interim ⁊ pupillã operit. Plini⁹ lib. xxxiiii. Carbinię effect⁹ ſiccare/ſanare/ſiſtere fluxiones/pterygia ⁊ ſordes oculorũ purgare. Pterygium ꝟo in digitis apud Paulũ Aeginitam eſt cum caro excreſcit partem illam contegens quę eſt in vngue. Pterygiũ inquit appellatur qđ vitiũ ex paronychia fere naſcitur. At Celſus pterygion dicit eſſe cũ recedit ab vngue caruncula cum magno dolore. Uidetur enim diminutiuũ eſſe ab πτερον. id eſt ab ala quam tunc videť efficere caro ab vngulis diſcedens. Pli. lib. xxiiii. Illiniť eadẽ cum fico ⁊ pterygiis digitorũ ex vino. hęc in oculis ſuperficie. Idem: Cũ oleo etiã paronychias ⁊ pterygia tollit.

Pterna vocať pars inferior naualis veli circa mediam fere. Trachelon ſũma pars carcheſiũ noiať.

Pterophoros/eſt regio apud ripheos mõtes. Ibi creduntur eſſe cardines mũdi extremiq; ſyderũ ambit⁹.

Ptiſana pe. cor. hordeũ decorticatũ: vł ordei ſucc⁹ ſiue aqua apud Colu. videť eſſe pultis gen⁹ ex farina hordeacea: in qua eſt maxima vis reſtaurandi vires ⁊ nutriendi. Apud grecos πτισσανη: apud latinos ptiſana per ſimplex ſ. Hinc ptiſanariuz pro vaſe in quo coquitur vel tundiť. Hora. in Ser. Quid ceſſas agedum ſume hoc ptiſanariũ oryzę.

Ptolomeus/nomen propriũ Lagi gregarii militis filiꝰ qui maxime auctoritatis fuit apud Alexandrũ macedonem: poſt cuius mortem ęgypto ⁊ aphryca ⁊ magna arabię parte potitus regnauit annis quadraginta: a quo oĩes deinceps ęgyptii reges ptolomei appellati ſunt. Hic frequentiſſime apud amicos ⁊ cęnabat ⁊ dormiebat. Qđ ſi aliquando cęnã p̃beret rebus illorũ vtebatur. Accerſebat enim ſcyphos ſtrata ac menſas. Ipſe p̃ter neceſſaria poſſidebat nihil quin alios locupletes facere regale magis eſſe dicebat ꝙ locupletari. Et eſt nomen a gręco deductum. Gręci quippe πτολεμειν και πτολεμειν pugnare dicunt. Si igiť ab πτολεμω. Ptolemeus diciť ſiẽ ab τιμαω: qđ eſt honoro. Time⁹: Hic duos filios habuit Ptolomeũ philadelphũ ⁊ Ptolomeum ceraunũ. Philadelphus in regno ſucceſſit vir doctiſſim⁹ Stratonis diſcipulus qui bibliothecã illã celeberrimã fecit quę vſq; ad p̃mũ alexãdrinorũ ⁊ romanorum bellũ durauit annis trigintaocto. Cui ſucceſſit Ptolomeus cognomẽto Euergetes qđ latine dici beneficus poteſt. Hic vigintiſex annis regno potitus moriť. Cui ſucceſſit Ptolemeus philopater decemſeptẽ regnãs. Poſt eum ptolemeus epiphanes qui annis. xxiiii. regnauit. Tũ ptolemeus philomater trigintaq̃nq;. Deinde ptoleme⁹ euergenes viginti nouem. Poſtea ptolemeus phiton qui ⁊ Sother decemſeptẽ. Poſtremo ptolemeus dionyſi⁹ qui caput magno pompeio abſcidit. Fuerunt ⁊ alii hoc nomine vt pyrrhi regis filius: ⁊ Cyprioꝝ rex qui ſuis diuitiis romanũ locupletauit ęrariũ. Item aſtrologus natione ęgyptius quem Traiani ⁊ Hadriani tẽporibus floruiſſe conſtat.

Ptolemeus a. um. poſſeſſiuũ. Proper. Et ptolemeę littora capta phari.

Ptolomais idis. vel idos. ⁊ ptolomaida maidę. nomẽ quinq; vrbiũ: quarũ vna eſt in ęgypto: de qua Hiero. ad Euſto. Per arenas tyri peruenit ad cohoũ q̃ nũc ptolomais dr. Altera in Ethiopia: alia in phenecia: alia nili fluminis: alia in Cyrenaica ꝓuincia aphricę.

Ptyas/dicitur aſpidis ſputum pernicioſum απο του πτυω quod eſt ſpuo.

Ptoſis/latine ruina ⁊ caſus nominũ.

P Ante V

Pubes/proprie lanugo quę marib⁹ decimoquarto anno: fęminis duodecimo circa pudenda oriri incipit. Qđ q꞉ maturitatis eſt ſignũ: factũ eſt vt mas pubes ſiue puber vocetur ꝙ p̃mũ ad generandũ aptus eſt ⁊ fęmina ſimiliter ad concipiẽdum. A quo impubes bis. vel impuber qui nondũ lanuginẽ emiſit: ſiue qui nondũ ad pubertatis annos peruenit. Pli. lib. xxxiiii. Corticẽ ei⁹ impubeſcentẽ puer impubis ſi de fracto

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN